

ชื่อเรื่อง รูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย

ผู้วิจัย สมเชาวน์ บำรุงชัย

ปริญญา ปร.ค. (รัฐประศาสนศาสตร์)

อาจารย์ที่ปรึกษา

รศ.ดร.ยุภาพร ยุภาศ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

ผศ.ดร.สัจญา เคนาภูมิ

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร.วัชรินทร์ สุทธิชัย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม 2558

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย 2) เพื่อสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย และ 3) เพื่อตรวจสอบยืนยันรูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ การวิจัยระยะที่ 1 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อศึกษาปัจจัยเชิงสาเหตุที่ส่งผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ประชากรในการวิจัย คือ ตัวแทนหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 4 จังหวัด หมู่บ้านละ 1 คน จำนวน 7,939 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตัวแทนหมู่บ้านในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 4 จังหวัด จำนวน 380 คน โดยใช้วิธีการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของทาร์โรว์ ยามาเน่ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์สมการ โครงสร้างเชิงเส้น (Path Analysis) โดยใช้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) ซึ่งกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ระยะที่ 2 เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้สร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย แล้วนำรูปแบบนั้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คน ตรวจสอบยืนยันและวิพากษ์ให้ข้อเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงรูปแบบ โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตรวจสอบยืนยันรูปแบบการวิจัย ซึ่งมีทั้งแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าและแบบวิจารณ์ จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาเทียบเคียงกับบริบทของการวิจัยและปรับปรุงแก้ไขจนได้รูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทยที่สมบูรณ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทยโดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากมากไปหาน้อย คือ ปัจจัยด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ปัจจัยด้านความสามารถในการพึ่งตนเอง และปัจจัยด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย ได้แนวทางในการพัฒนาชาวบ้านในชุมชน จำนวน 3 แนวทาง คือ แนวทางการสร้างแนวร่วมภาคประชาชน แนวทางการสร้างความสามารถในการพึ่งตนเอง และแนวทางการอนุรักษ์และฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ผลการตรวจสอบยืนยันรูปแบบการบริหารและการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 20 คนพบว่า รูปแบบการพัฒนาชุมชนยั่งยืนภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

TITLE : A Model Development for Sustainable Community Administration and Development
in the Upper Provinces of the Northeastern Region in Thailand

AUTHOR : Somchao Bamrunghai **DEGREE** D.P.A. (Public Administration)

ADVISORS : Assoc. Prof. Dr.Yupaporn Yupas	Chairman
Asst. Prof. Dr.Sanya Kenaphum	Committee
Asst. Prof. Dr.Watcharin Suthisai	Committee

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY 2015

ABSTRACT

The purposes of the research were to analyze factors affecting sustainable community administration and development in the upper provinces of the northeastern region in Thailand, to design a model for sustainable community administration and development, and to assess the model for sustainable community administration and development. The research methodology was divided into two steps; step 1 focused on analyzing the factors affecting the sustainable community administration and development through the quantitative research. The samples were 380 population from 7,939 villages in 4 provinces in the upper part of the northeastern region in Thailand. Taro Yamane method was employed for calculating the sample size. The instrument was a questionnaire with a .92 reliability index, and the data were analyzed by the computer program. The statistics used were Path Analysis with the .05 level of statistical significance, and Pearson Correlation. Step 2 focused on designing a model for sustainable community administration and development through the qualitative research. The model was assessed by twenty experts. The instrument was an assessment form and a questionnaire. The data were analyzed and synthesized; and the data were employed for improving a model for sustainable community administration and development in the upper part of the northeastern region of Thailand.

results of the research were as follows :

1. The research findings indicated that the factors affecting the sustainable Community development consisted of community based participation, self sufficiency and local wisdom.
2. The model for sustainable community development was composed of three development guideline on strategies for public participation, potential and competency in self sufficiency and local wisdom preservation.
3. The finding indicated that the level of the model efficiency assessed by the experts was high.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY